

момата излеговать, имъ целувать ржа, и ги служатъ по чаша вино. *М. р. 517.* Въ ржѣ носе две бѣли проскуре, Си служеше свѣтого Георгия. *М. 55.* 3) праздную: „Криводолъ“ служи „Спасовдень“. *Ч. 339.* Свѣтецъ на година они не *служувать*, Теменъ, свеки они не си палятъ. *М. 31.*

Слѹка с. ж. случай, случайность: Часто прѣва слѹка водила хора-та да изнамѣрятъ нѣчто друго, както ся случва и днесъ. *Л. Д. 1873 р. 172.* А какъ ли е изнамѣрилъ чловѣкъ да лови огънь? Може-бы по нѣкожъ простѣ слѹкѣ. *ib. р. 173.* У насъ както всичко ся кара на слѹкѣ, така и скотовѣдство-то тако речи никакъ си го нѣма. *ib. р. 267.* 2) азартная игра: Играчи-ти на слѹкѣ (кумарджии-ти). *ib. р. 200.*

Слѹхти 1) прислушиваюсъ: Дженнеръ сѣди на люлката на сына си, който оплашенъ и любопитенъ въ колѣнѣтъ му слѹхти. *Л. Д. 74 р. 81.* Други не отварятъ болници, нѣ слѹхтятъ гдѣ има болень. *ib. 69 р. 225.* 2) слушаю: Въ кащи добри-тъ майкѣ глѣдять и слѹхтятъ всички. *ib. р. 102.*

Слѹхъ с. м., съ чл. **Слѹхътъ** и **Слѹхѣтъ**, слѹхъ: Сичкитѣ народы на Истокъ треперяхъ при самыя слѹхъ на моето имя (*tremblaient au seul bruit de mon nom*). *Т. 294.* Той има добѣръ слѹхъ, у него *слѹхъ* хороши.

Слѹчай с. м. случай. По **слѹчай** случайно: Кога отидохъ вечеръ-тъ въ Добровецъ, по случай намирамъ тамъ въ хана единъ Горовѣецъ. *Л. Д. 1869 р. 138.* И по случай като отиваме за нѣкоя работа, тадѣва замръкнахме далѣко отъ хана си. *Х. I, 118.*

Слѹчка с. ж. случай: Приказваше ся за много и веселы, и скърбны случки, и за серіозны работы. *Л. Д. 1870 р. 166.* Лоши случки. *ib. 72 р. 140.* А на това всякога не е криве случка-та, нито пуста-та злачесть. *Л. Д. 1874 р. 183.* 2) брачный союзъ: Прочее азъ съмъ най честитъ царъ на свѣта, и моята случка съ тѣзи жена ще остави нмето ми бѣзсмертно въ сичкитѣ исторій, и ще ся проче моето царство докрай свѣта. *Х. I, 126.*

Случливъ пр. мѣткій: Кротониотитѣ сѣ найслучливы стрѣлы. (*Les peuples de Crotona sont adroits à tirer des flèches*). *Т. 165.*

Слѹчѣ м. св. **Слѹчвамъ** м. дл. попаду,—аю; найду, нахожу; улучу,—аю (*время*): Куршуми-тъ, които са лѣять по насъ случватъ тай вѣрно, като да сѣмъ сѣщо отъ шведски куршумъ. *Л. Д. 1875 р. 135.* Куче-то случилъ втория боршумъ и то смъртно. *ib. р. 150.* Кокошки-тъ съ това да ся нахранятъ какво-то ненадеино случать на боклука. *ib. р. 84.* Рѣшихъ като слѹчѣ добро врѣме, да подкажъ пакъ обхожданието по островѣтъ. *Р. С. 64.*

Слѹчѣ са м. дл. **Слѹчвамъ** са м. дл. случусъ,—аюсъ: Кога